

ÎNCHEIERE

16 august 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Luiza Gafton, Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către reprezentantul Tatianeii Vahnina, avocatul Iulian Paciurca,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Tatianeii Vahnina împotriva Întreprinderii municipale „Gospodăria locativ comunală Bălți” cu privire la anularea avizului de plată,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 07 martie 2017, prin care a fost respins apelul declarat de către reprezentantul Tatianeii Vahnina, avocatul Iulian Paciurca și menținută hotărârea Judecătoriei Bălți din 28 noiembrie 2016,

c o n s t a t ă:

La data de 22 februarie 2016, Tatiana Vahnina a depus cerere de chemare în judecată împotriva ÎM „Gospodăria locativ comunală Bălți” cu privire la anularea avizului de plată.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, este proprietara apartamentului nr. 15 din str. Bulgară, 19/9, mun. Bălți.

Menționează că, conform informației prezentate de ÎM „Gospodăria locativ comunală Bălți”, ea este înregistrată în cadrul acestei întreprinderi municipale în calitate de consumator al serviciilor de deservire tehnică a blocului locativ nominalizat.

Susține că, pentru luna noiembrie 2015, pârâta a expediat pe numele său avizul de plată pentru serviciile respective în sumă de 2517,71 lei.

Afirmă că, la data de 18 decembrie 2015, s-a adresat la ÎM „Gospodăria locativ-comunală Bălți” cu o cerere, prin care a solicitat excluderea sumei de 2517,71 lei din avizul de plată ca datorie și expedierea avizului de plată cu indicarea sumei în mărime de 54,83 lei, începând cu luna ianuarie 2016, pentru serviciile de deservire tehnică a blocului locativ, iar la data de 21 ianuarie 2016, ultima a refuzat.

Consideră că, valoarea nominală a datoriei de 2517,71 lei este inexigibilă și expedierea în continuare a bonurilor de plată, cu indicarea acestei datorii îi creează incomodități psihologice, astfel, fiindu-i încălcat dreptul la domiciliu și corespondență, la viață și integritate psihică.

Solicită repunerea în termen, anularea avizului de plată eliberat pentru luna noiembrie 2015 și obligarea pârâtei de a-i elibera avizul de plată pentru serviciile publice de deservire tehnică a blocului locativ din str. Bulgară,19/9, mun. Bălți, cu indicarea sumei dispuse spre plată în mărime de 54,83 lei, începând cu luna ianuarie 2016.

La data de 13 iulie 2016, Tatiana Vahnina a depus cerere privind completarea temeiului acțiunii, invocând că, conform pct. pct. 3, 5 lit. g) și h), 8 și 17 din Regulamentul cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării acestora de la/ reconectării la sistemele de încălzire și alimentare cu apă, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 191 din 19 februarie 2002, serviciile se prestează proprietarilor de apartamente, încăperi locuibile în cămine sau asociațiilor lor, chiriașilor și locatarilor în baza contractelor încheiate direct cu furnizorul de servicii sau cu prestatorul de servicii. Serviciile comunale: deservirea tehnică și reparația blocurilor locative cu apartamente, a blocurilor căminelor cu încăperi locuibile; deservirea tehnică și reparația echipamentelor tehnice din interiorul blocului. Proprietarul, locatarul încăperilor nelocuibile din blocul locativ achită în mod obligatoriu plata pentru deservirea tehnică și reparația elementelor de uz comun, salubritatea terenului aferent blocului, conform tarifelor aprobate pentru bloc și celor aprobate prin contractul încheiat cu gestionarul fondului locativ. Plățile pentru serviciile locative, comunale și necomunale se percep de la proprietarii, chiriașii și locatarii caselor individuale, apartamentelor/încăperilor locuibile în cămine și încăperilor nelocuibile din bloc conform contractelor, în baza conturilor (bonurilor) lunare respective pentru fiecare tip de serviciu, eliberat de furnizori gestionari sau prestatorii de servicii.

Menționează că, ÎM „Gospodăria locativ comună Bălți” este un furnizor al serviciilor comunale, care cade sub incidența prevederilor legale enunțate, însă blocul locativ din str. Bulgară,19/9, mun. Bălți nu a beneficiat de serviciile pretinse a fi prestate în perioada anului 2011 până în prezent.

Susține că, aceste servicii nu au fost, de fapt, prestate de ÎM „Gospodăria locativ comună Bălți”. Or, pârâta nu a prezentat probe, ce ar confirma prestarea serviciilor menționate.

Afirmă că, între ea și pârâtă nu a fost încheiat un contract de prestare a serviciilor menționate, după cum prevede pct. 8 din decizia Consiliului municipal Bălți nr. 6/49 din 27 octombrie 2011, Regulamentul enunțat, Legea serviciilor publice de gospodărie comună, Legea privind protecția consumatorilor și Codul civil.

Prin hotărârea Judecătorei Bălți din 28 noiembrie 2016 acțiunea a fost respinsă.

Prima instanță și-a argumentat concluzia prin faptul că, sumele calculate reclamantei și înaintate spre plată reprezintă plata pentru deservirea tehnică a blocului locativ și curățarea teritoriului fondului locativ municipal, ce revin apartamentului acesteia și pe care ultima urmează să le achite.

De asemenea, prima instanță a mai reținut că, argumentele invocate de către reclamantă nu pot servi drept motiv pentru anularea avizului de plată și obligarea pârâtei de a-i elibera avizul de plată pentru serviciile publice de deservire tehnică a blocului locativ din str. Bulgară, 19/9, mun. Bălți, cu indicarea sumei dispuse spre plată în mărime de 54,83 lei, începând cu luna ianuarie 2016, în cazul în care acesta a fost emis și expediat în adresa reclamantei reieșind din prevederile Hotărârii Guvernului RM nr. 191 din 19 februarie 2002 despre aprobarea Regulamentului cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării acestora de la/ reconectării la sistemele de încălzire și alimentare cu apă și cu respectarea prevederilor art. 26 din Legea contenciosului administrativ, actul administrativ contestat fiind emis cu respectarea prevederilor legii, competenței și procedurii stabilite.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 07 martie 2017 a fost respins apelul declarat de către reprezentantul Tatianeii Vahnina, avocatul Iulian Paciurca și menținută hotărârea primei instanțe.

La data de 06 mai 2017, reprezentantul Tatianeii Vahnina, avocatul Iulian Paciurca a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri cu privire la admiterea acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că, nu este de acord cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, deoarece concluziile instanțelor judecătorești sunt eronate.

Menționează că, instanțele judecătorești, la examinarea cauzei, au aplicat prevederile art. 25 alin. (5) din Legea serviciilor publice de gospodărie comunală, însă aceste prevederi nu sunt aplicabile speței.

Susține că, prima instanță nu a ținut cont de faptul că, la data de 27 noiembrie 2011, Consiliul municipal Bălți, prin decizia nr. 6/49, a aprobat tarifele pentru serviciile de deservire tehnică a blocurilor locative în mun. Bălți, stabilind totodată prestarea serviciului respectiv în baza contractelor încheiate între ÎM „Gospodăria locativ comunală Bălți” și consumatorii din unitatea administrativ teritorială în cauză, fapt ce obligă intimata, în calitate de prestator, să prezinte consumatorilor contractul de prestare a serviciilor enunțate.

Afirmă că, conform pct. pct. 3, 5 lit. g) și h), 8 și 17 din Regulamentul cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării acestora de la/ reconectării la sistemele de încălzire și alimentare cu apă, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 191 din 19 februarie 2002, serviciile se prestează proprietarilor de apartamente, încăperi locuibile în cămine sau asociațiilor lor, chiriașilor și locatarilor în baza contractelor încheiate direct cu furnizorul de servicii sau cu prestatorul de servicii. Serviciile comunale: deservirea tehnică și reparația blocurilor locative cu apartamente, a blocurilor căminelor cu încăperi locuibile; deservirea tehnică și reparația echipamentelor tehnice din interiorul blocului. Proprietarul, locatarul încăperilor nelocuibile din blocul locativ achită în mod

obligatoriu plata pentru deservirea tehnică și reparația elementelor de uz comun, salubritatea terenului aferent blocului, conform tarifelor aprobate pentru bloc și celor aprobate prin contractul încheiat cu gestionarul fondului locativ. Plățile pentru serviciile locative, comunale și necomunale se percep de la proprietarii, chiriașii și locatarii caselor individuale, apartamentelor/încăperilor locuibile în cămine și încăperilor nelocuibile din bloc conform contractelor, în baza conturilor (bonurilor) lunare respective pentru fiecare tip de serviciu, eliberat de furnizori gestionari sau prestatorii de servicii.

Relevă că, între intimată și recurentă nu a fost încheiat un contract de prestare a serviciilor menționate, care ar reglementa raportul juridic, după cum prevede pct. 8 din decizia Consiliului municipal Bălți nr. 6/49 din 27 octombrie 2011, Hotărârea Guvernului RM nr. 191 din 19 februarie 2002, Legea serviciilor publice de gospodărie comunală, Legea privind protecția consumatorilor și Codul civil.

Invocă că, în cadrul examinării cauzei nu s-au prezentat probe, ce confirmă prestarea de către ÎM „Gospodăria locativ comunală Bălți” a serviciilor menționate.

Declară că, instanțele judecătorești, la examinarea cauzei, trebuiau să aplice prevederile art. 16 alin. (5) din Legea privind protecția consumatorului.

Consideră că, prima instanță a dat o apreciere incorectă probelor prezentate de ÎM „Gospodăria locativ comunală Bălți” privind prestarea serviciilor de deservire tehnică la blocul locative din str. Bulgară, 19/9, mun. Bălți.

Menționează că, instanțele judecătorești au interpretat eronat art. 281 din Codul civil.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul a fost declarat în termen, or, din materialele cauzei rezultă că, reprezentantul recurentei a recepționat copia deciziei instanței de apel la data de 26 aprilie 2017 și la data de 06 mai 2017, a depus cerere de recurs.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către reprezentantul Tatianeii Vahnina, avocatul Iulian Paciurca nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Asito versus Republica Moldova, 10 iulie 2001, Meyer versus Germania, 22 martie 2016), pe când în recursul declarat de către reprezentantul Tatianeii Vahnina, avocatul Iulian Paciurca asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a

considera recursul declarat de către reprezentantul Tatianeii Vahnina, avocatul Iulian Paciurca ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de către reprezentantul Tatianeii Vahnina, avocatul Iulian Paciurca se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Luiza Gafton

Mariana Pitic